

siekis – prisidėti prie geriausių Europos ir pasaulio universitetų akademinėjų tradicijų išlaidavimo ir puoselėjimo, akademinės dvasios kūrimo Saulėtekio technologijų slėnyje. VU biblioteka inicijuoja „žalios“, gamtą tausojančios bibliotekos idėją ir jau ne pirmą kartą kviečia tapti socialiai atsakingiems.

„Simbolinis sutapimas, kad būtent šiais jubiliejiniais metais mes pradėdame kurti naują biblioteką. Vilniaus universiteto biblioteka – jungtis tarp istorijos atminties ir modernumo. Mokslinės komunikacijos ir informacijos centrą kuriamė ateičiai, taigi koks jįsai bus, priklauso nuo mūsų – kuriančių, dirbančių ir modeliuojančių bibliotekos ateitį. Tikiu, kad su visų pagalba padarysime taip, kad centras būtų žinomas ne tik Lietuvoje“, – susirinkusius sveikino VU bibliotekos generalinė direktorė Irena Krivienė.

Įbetonavus kapsulę, šventė persikėlė į bibliotekos P. Smuglevičiaus salę, kur buvo atidaryta bibliotekos 440 metų sukakčiai skirta paroda *Quod thesaurus sapientiae potissime sit in libris* (...būtent knygoje slypi išminties lobynas). Renginys prasidėjo klasikinės gitaros garsais; ja skambino Aurimas Driukas.

Parodoje eksponuotos per ilgus bibliotekos gyvavimo metus surinktos knygų kolekcijos, patys įdomiausi ir vertingiausi XVI–XIX a. spaudiniai: bibliotekos mecenatų (Jurgio Albiničiaus, Žygimanto Augusto ir kt.), Europos valstybių monarchų bei didikų (Liudviko XIII, kunigaikščių Gizų ir kt.) asmeninių bibliotekų knygos, unikalūs, ranka spalvintomis graviūromis iliustruoti, garsių knygrišių auksinti, ornamentuotais viršeliais įrišti leidiniai, knygų, kurių turinys (M. Koperniko, A. Vezalijaus veikalai, alchemijos traktatai, kriptologijos pradmenys ir kt.) dar ir mūsų laikais tebekelia nuostabą. Didžioji dalis dokumentų rodoma pirmą kartą. Taip pat eksponuoti įvairūs istoriniai dokumentai, įdomūs ir vertingi mokslinė bei meninė prasme. Kai kurie puošniai iliustruoti, dalis – su autentiškais parašais ir antspaudais.

Indrė Zalieskienė

Knygos žymeklių paroda. Balandžio 27 d. Lietuvos medicinos bibliotekoje atidaryta Miglės Jonaitienės knygos žymeklių paroda „Lapeliai iš pajūrio dienoraščio“.

Augusi menininkų šeimoje M. Jonaitienė pasirinko bibliotekininkystę. 1988 m. baigusi Vilniaus universitetą ji dirba Palangos viešojoje bibliotekoje. „Kasdien tarp knygų ir žmonių. Knygoje ieškau atsakymų į savo ir skaitytojų klausimus“, – sako Miglė.

Prieš keletą metų ji pradėjo kurti knygos žymeklius. Parodos autorė pasakoja, kad šie piešiniai atsirado iš kito jos mėgstamo užsiėmimo – pasivaikščiojimo pajūriu. „Pailgi siauri popierėliai – mano nenuilstantys pagalbininkai“. Pradėjusi nuo piešinukų, dabar Miglė piešia juodu ir spalvotu tušu, taip pat bando ir

Bibliotekininkė iš Palangos M. Jonaitienė LMB surengė autorinę knygos žymeklių parodą

kitas grafikos technikas – lino raizinius ir ofortus. Savo darbelius – ekslibrisus, šventinius atvirukus ir knygos žymeklius dovanoja draugams ir pažįstamiems, skaitytojams. M. Jonaitienės kūriniai buvo eksponuoti Klaipėdos, Nidos, Panevėžio ir kitų miestų bibliotekose.

Susirinkusieji į parodos atidarymą Medicinos bibliotekoje smalsiai apžiūrino preciziškai atliktus naujausius jos darbus. Jais žavėjosi dailininkė Aušra Čapskytė ir linkėjo autorei sėkmės, o Viktorija Daniliauskaitė patarė kurti miniatiūras. Tad tikimės, kad kitose mūsų viešiosiose parodose sulauksime naujų bandymų.

***

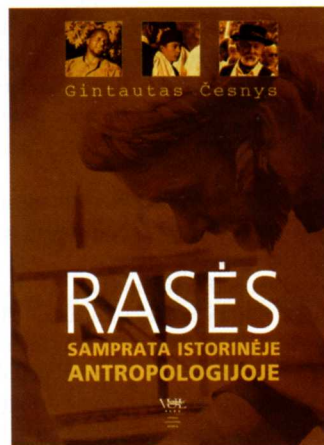
Paminėtas įžymaus antropologo 70-metis.

Balandžio 23 d. Lietuvos medicinos bibliotekoje atidaryta paroda, skirta gydytojui anatomui ir antropologui, habilituotam biomedicinos mokslų daktarui, ilgamečiui Vilniaus universiteto Medicinos fakulteto dekanui, profesorui Gintautui Česniui (1940–2009). Į parodos atidarymą susirinko gausus būrys profesoriaus kolegų, kurso draugų, giminių. Prisiminimais dalijosi VU Medicinos fakulteto Anatomijos, histologijos ir antropologijos katedros vedėja prof. habil. dr. Janina Tutkuvienė, VU Mokslo muziejaus direktorius m. dr. Ramūnas Kondratas. Profesorius Česnio kurso bičiulė doc. Vida Domarkienė pasakojo apie savo iš tiesų neeilinį kursą, kuriame studijavo dabar jau žinomi daktarai mokslininkai Dalia Čepaitė-Triponienė, Egidijus Barkauskas, Algimantas Raugalė, Giedrius Uždavinys ir kt. Renginyje taip pat dalyvavo aktorė Gražina Urbonaitė, Vilniaus mokytojų namų liaudiškos muzikos ansamblis „Kankleliai“ (vad. Daiva Kubiliūtė-Čičinskienė). Prof. G. Česnyš daug metų dainavo šiam ansamblyje.

Parodos studiuose – monografijos, mokymo ir metodinės priemonės, kiti leidiniai ir tik nedidelė dalis iš jo mokslinių, populiariųjų publikacijų, straipsnių enciklopedijoms. Taip pat renginio išvakarėse pasirodžiusi naujausia profesoriaus knyga „Rasės samprata istorinėje antropologijoje“, kurią jis dar spėjo parengti spaudai. Gausybė nuotraukų: su kolegomis, studentais, archeologinėse ekspedicijose, prie V. Kudirkos paminklo; mokyklos ir žavios jaunystės dienu; tėvų nuotraukos. Tėveliui, Sibiro tremtyje žuvusiam

nepriklausomos Lietuvos pedagogui Antanui Česniui (1901–1944) paskyrė studiją „Didžiojoji savo Tėvu“, kurią laikė tarytum trečiąja disertacija.

Ši paroda Medicinos bibliotekoje surengta neatsitiktinai. Baigęs medicinos studijas ir pradėjęs dirbti asistentu G. Česnyš ieškojo papildomo darbo. Kurso draugas gydytojas ir bibliografas Vladas Šimkūnas pasiūlė pusę bibliografo etato savo vadovaujame Medicinos bibliotekos Bibliografijos skyriuje. Ir praėjus dešimtmečiams tuos metus profesorius prisiminė: „Pirmiausia nugarimzdau į spaudos pasaulį – knygų ir straipsnių okeaną, paieškų labirintus, informacinių leidinių ir katalogų vingrybes. ... ši biblioteka (taip pat ir kitos) man tapo kaip žuviai vanduo. Vėliau man nebuvo jokios bėdos susigaudyti net ir didžiausiose bibliotekose ir net archyvuose, kai rengiau mokslo darbus. Antra, tapau pusiau profesionaliu, bet visada ištikimu bibliografu. (...) Tad pasidariau reiklus šaltinių aprašui: jo laikais pats rengdamas darbus, ir to reikalauju iš kitų.“ Bibliotekoje parašė savo pirmąjį mokslo straipsnį (žurnale „Sveikatos apsauga“, 1965), sudarė (kartu su T. Dragūniene) bibliografinę rodyklę „Komplikacijos gydant antibiotikais“ (1966). Vėliau buvo atsakingasis bibliografinės rodyklės „Kasos anatomija ir fiziologija“ (1972) redaktorius ir „Lietuviškosios medicininės literatūros“ V–XI tomų red kolegijos narys. Profesorius yra prisipažinęs, kad darbo bibliotekoje patirtis įsirėžė visam gyvenimui.

Nors buvo linkęs į teatrą ir muziką, bet tapo antropologu – „žymiausiu istoriku tarp medicinų ir žinomiausiu mediku tarp istorikų ir archeologų“. Visą savo gyvenimą prof. G. Česnyš susiejo su Vilniaus universiteto Anatomijos, histologijos ir antropologijos katedra – nuo asistento (1974) ir docento (1974) iki profesoriaus (1988) ir katedros vedėjo (1988–2001), o 1990 m. buvo išrinktas Medicinos fakulteto dekanu ir šias pareigas ėjo dvi kadencijas – dešimtį metų.

Apie savo visuomeninę veiklą profesorius yra sakęs: „Nors nebuvau apsigimęs visuomenininkas, bet teko to imtis“. 1990–2000 m.